

والسارتان

(Valsartan)

دسته دارویی: بلاکر گیرنده‌های آنژیوتانسین II، آنتی‌هایپرتانسیو

برند داروسازی امین: Valsamin®

شکل دارویی: قرص روکش دار ۸۰ میلی گرمی

نحوه عملکرد والسارتان

آنژیوتانسین I، طی یک واکنش کاتالیز شونده توسط آنزیم تبدیل کننده آنژیوتانسین (ACE) تبدیل به آنژیوتانسین II می‌شود. آنژیوتانسین II با اتصال به گیرنده‌های AT₁ در بافت‌های مختلف مثل عضله صاف عروق و غدد آدرنال (فوق کلیوی)، به ترتیب باعث تنگ شدن عروق و تحریک سنتز و ترشح آلدوسترون می‌گردد. آنژیوتانسین II در ضمن محرك قوی رشد میوکارد و عامل ایجاد هایپرتروفی است.

والسارتان آنتاگونیست اختصاصی و غیر پیتیدی گیرنده آنژیوتانسین II است که بلاکر زیر گروه AT₁ گیرنده می‌باشد و با بلاک کردن این گیرنده مانع اتصال آنژیوتانسین II روی این گیرنده شده و لذا اثر تنگ کنندگی آنژیوتانسین II در عروق و اثر افزایش ترشح آلدوسترون روی غدد فوق کلیوی را خنثی کرده و منجر به پایین آمدن فشارخون و جلوگیری از ایجاد خیز (ادم) می‌شود و همچنین احتمال جلوگیری از ایجاد تغییرات پاتولوژیک (remodeling) در حین آترواسکلروزیس وجود دارد.

مشخصات فارماکوکیتیکی

۲ تا ۴ ساعت پس از مصرف دوز خوراکی دارو، حداکثر غلظت خونی (غلظت پیک) ایجاد می‌شود. بهره‌دهی بدنی (فراهرم زیستی) مطلق قرص‌های والسارتان حدود ۰.۲۵٪ است. قرص‌های والسارتان را می‌توان با معده خالی یا همراه غذا مصرف نمود. متابولیسم دارو در کبد صورت می‌گیرد. قسمت اعظم دارو از مدفع و مقداری نیز از ادرار بصورت داروی دست نخورده و متابولیت دفع می‌شود. نیمه عمر حذف دارو حدود ۶ ساعت است. دارو براحتی از سد جفتی گذشته و نیز می‌تواند وارد شیر مادر گردد. حدود ۹۵٪ دارو به آلبومین خون متصل می‌شود. والسارتان به مایع داخل سلولی چندان نفوذ نمی‌کند.

موارد مصرف دارو

۱- درمان هایپرتانسیون، تنها یا همراه با سایر داروهای آنتی‌هایپرتانسیو

۲- درمان نارسایی قلبی در بیمارانی که داروهای مهارکننده ACE را تحمل نمی‌کنند.

۳- برای کاهش دادن مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلب و عروق در بیماران Stable با نارسائی بطن چپ یا دیس فانکشن بطن چپ بدنبال سکته قلبی

مقدار و روش مصرف دارو

۱- برای درمان هایپرتانسیون در بزرگسالان دوز معمول دارو ۸۰ میلی گرم در روز است ولی می تواند بسته به مورد تا ۳۲۰ میلی گرم در روز افزایش داده شود.
دوز دارو برای درمان هایپرتانسیون در بچه های ۶ تا ۱۶ ساله ، ۱/۳ میلی گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن، یک بار در روز (تاخداکثر ۴۰ میلی گرم) است ولی می تواند تا ۱۶۰ میلی گرم یک بار در روز افزایش داده شود.

والسارتان می تواند همراه داروهای آنتی هایپرتانسیو دیگر مصرف شود. در صورت مصرف با داروهای مدر، دوز والسارتان می تواند تعدیل شود.

۲- برای درمان نارسایی قلبی، درمان با والسارتان با دوز ۴۰ میلی گرم دو بار در روز شروع می شود و در صورت تحمل دارو توسط بیمار ، می تواند ۸۰ تا ۱۶۰ میلی گرم دو بار در روز نیز مصرف گردد. حداکثر دوز روزانه دارو ۳۲۰ میلی گرم در روز بصورت دوزهای منقسم است.

۳- در دیس فانکشن بطن چپ (پس از سکته قلبی) ، درمان با ۲۰ میلی گرم دو بار در روز در عرض ۱۲ ساعت پس از سکته قلبی شروع می شود و می تواند پس از ۷ روز به ۴۰ میلی گرم دو بار در روز از راه خوراکی افزایش داده شود. در صورت نیاز و تحمل دارو توسط بیمار ، می تواند تا ۱۶۰ میلی گرم دو بار در روز تجویز گردد.

موارد منع مصرف دارو

صرف والسارتان در افراد حساس به این دارو ممنوع است. همچنین در دوران حاملگی و شیردهی منع مصرف دارد . مصرف دارو در سه ماهه دوم و سوم حاملگی می تواند باعث آسیبرسانی به جنین و حتی مرگ جنین شود. در بیماران مبتلا به نارسائی کبدی یا کلیوی یا hypovolemia (با حجم کم پلاسمما) باید با احتیاط مصرف گردد.

عوارض جانبی

از مهمترین عوارض جانسی والسارتان می توان به سردرد، سرگیجه ، ضعف عضلاتی، هیپوتانسیون، کهیر، بشورات پوستی، خارش، آلوپشیا، تهوع، خشکی دهان، اسهال یا بیوست، درد شکم، دردپشت، هیپرkalالمی و نقرس اشاره نمود. در یک بررسی بالینی روی بیماران مبتلا به نارسائی قلبی، در مقایسه با دارونما

در تعداد بیشتری از بیماران درمان شده با والسارتان (Blood Urea Nitrogen) BUN افزایش بیشتری داشته است.

تداخل اثر

۱- مصرف همزنان والسارتان با وارفارین در اثر ضد انقلابی وارفارین تأثیری ندارد والسارتان تداخل فارماکوکینتیکی با داروهایی مثل آملودیپین، آتنولول، سایمتیدین، دیگوکسین، فوروزماید، گلیبنکلامید، هیدروکلروتیازید و ایندوماتاسین نشان نداده است.

۲- اثر آنتی‌هاپرتابنسیوی والسارتان ممکن است توسط NSAIDs تا حدودی کاهش یابد.

۳- مصرف همزنان والسارتان با اسپیرونولاکتون ممکن است اثر هایپرکالمی ایجاد شده توسط والسارتان را تشديد نماید.

مصرف والسارتان در دوران حاملگی و شیردهی

بطور کلی مصرف والسارتان در دوران حاملگی و شیردهی توصیه نمی‌شود. والسارتان مثل سایر داروهایی که روی سیستم رنین - آنزیوتانسین عمل می‌کنند در صورت مصرف در سه ماهه دوم و سوم حاملگی می‌تواند عارضه‌زایی در جنین مثل هیپوپلازی ریه و افزایش RDS، نارسایی کلیوی، باز ماندن کاتال شریانی پس از تولد و کم شدن مایع آمنیوتیک ایجاد نماید. در FDA Pregnancy Category D، مصرف والسارتان در سه ماهه اول در گروه C و در سه ماهه دوم و سوم در گروه D می‌باشد.

نکات آموزشی درباره این دارو

۱- بیمار نباید مصرف دارو را خودسرانه قطع نماید.

۲- اگر بیمار تحت درمان با والسارتان، حامله شود یا در صدد بارداری باشد، باید موضوع را با پزشک معالج خود در میان بگذارد.

۳- اگر بیمار تحت درمان با این دارو، مادر شیرده باشد باید شیردهی به نوزاد خود را قطع کند.

۴- در صورت داشتن سرگیجه (در حین مصرف دارو)، باید از رانندگی اجتناب گردد.

۵- قبل از تجویز والسارتان در خانم‌ها، باید از حامله نبودن آنها اطمینان حاصل شود.

۶- دارو می‌تواند با معده خالی یا همراه غذا مصرف شود.

صرف دوز بیش از حد دارو و درمان آن

علائم دوز بیش از حد والسارتان می‌تواند هیپوتانسیون و تاکیکاردی باشد که در این صورت باید درمان حمایتی (Supportive treatment) علیه هیپوتانسیون انجام گیرد. والسارتان توسط همودیالیز از پلاسمای خارج نمی‌شود.

شرایط نگهداری

قرصهای والسارتان باید در جای خشک، دور از نور و دمای بین ۱۵ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد و در بسته‌بندی اصلی نگهداری شوند.

نوع بسته‌بندی

جعبه حاوی بلیسترها ۱۰ عددی